

सबैमाथि दया गर, ‘वहम’ र ‘अहम्’ भावलाई मेटाऊ

बापदादाले सबै बच्चाहरूलाई सम्पन्न स्वरूप, विश्व कल्याणकारी रूपमा देखिरहनुभएको छ । वर्तमान समय अन्तिम स्वरूप वा अन्तिम कर्तव्य विश्व कल्याणको नै हो । यस अन्तिम स्वरूपमा स्थित रहनको लागि हरेक ब्राह्मण यथाशक्ति पुरुषार्थ गरिरहेका छन् । लक्ष्य सबैको एउटै विश्व कल्याणको छ तर कोही अहिलेसम्म स्व कल्याणमा नै लागेका छन्, र कोही स्वदेशको कल्याण गर्नमा लागेका छन् । केही बेहदको बाबा समान बेहद अर्थात् विश्वको सेवामा अथवा विश्व कल्याणकारी स्वरूपमा स्थित रहन्छन् । विश्व कल्याणकारी श्रेष्ठ आत्माको निशानी के होला ?

१) विश्व कल्याणकारीलाई थाहा छ— समय कम छ र कार्य महान् छ, त्यसैले विश्व कल्याणकारी हर सेकेण्ड वा संकल्प विश्व कल्याणप्रति नै लगाउँछन् ।

२) तन, मन र प्राप्त धन सदा विश्व सेवामा अर्पण गर्छन् ।

३) उनको मस्तक र नयनमा सदा विश्वका सर्व आत्माहरू स्मृति वा दृष्टिमा हुन्छन्, यी अप्राप्त आत्माहरूलाई पनि तृप्त आत्मा कसरी बनाऊँ ? भिखारी आत्माहरूलाई सम्पन्न कसरी बनाऊँ ? वञ्चित आत्माहरूलाई सम्बन्ध वा सम्पर्कमा कसरी ल्याऊँ ? दिन-रात बाबाद्वारा शक्तिहरूको वरदान लिएर सबैलाई दिनेवाला दाता हुन्छन् ।

४) अथक, निरन्तर सेवाधारी हुन्छन् । कार्यक्रम अनुसार सेवाधारी होइन, सदा तयार (एभररेडी), अलराउण्डर (सबै प्रकारको सेवा गर्ने) हुन्छन् ।

५) यस्ता विश्व कल्याणकारी अर्थात् रहमदिल आत्माहरू जस्तोसुकै अवगुणी आत्मा होस्, कडा संस्कार भएको आत्मा होस्, कम बुद्धि भएको आत्मा होस्, पत्थर बुद्धि होस्, सदा ग्लानि गर्ने आत्मा होस्, सबै आत्माहरूप्रति कल्याणकारी अर्थात् लफुल र लवफुल हुन्छन् । लक्ष्य सबैको यही हो तर गर्छन् के ? चल्दा-चल्दै दयाको बदलामा दुई कुराहरूमा परिवर्तित हुन पुग्छन् । कोही दया गर्नुको सट्टा आत्माहरूमा वहम (शंका) भाव उत्पन्न गरिदिन्छन्— यो कहिल्यै परिवर्तन हुन सक्दैन, यी हुन् नै यस्तै, सबै त राजा बन्नेवाला छैनन्, यस प्रकारको अनेक वहम भावले रहमलाई समाप्त गरिदिन्छ । दोस्रो कुरा— रहम भावको सट्टामा अहम् भाव “म नै सबै थोक हुँ— यी केही पनि होइनन् । यिनले केही गर्न सक्दैनन्, म सबै कुरा गर्न सक्छु ।” यस प्रकारको अहम् भाव अर्थात् मै-पनको अभिमानले रहमदिल बन्न दिदैन । त्यसैले स्व कल्याण वा देश कल्याणसम्म सीमित रहन पुग्छन् । विश्व कल्याणकारी बन्ने सहज साधन जान्दछौ पनि तर समयमा बिर्सिन पुग्छौ । जस्तोसुकै अवगुणधारी आत्मा होस्, जस्तोसुकै पतित आत्मा वा पुरुषार्थहीन आत्मा— दुवै मध्ये जोसुकै होस्, अज्ञानी पतित आत्मा हुन सक्छ वा ब्राह्मण परिवारको पुरुषार्थहीन आत्मा हुन सक्छ । दुवै आत्माहरूप्रति विश्व कल्याणकारी अर्थात् बेहदको दाता आत्मा, विश्व परिवर्तन अधिकारी आत्मा सदा ती आत्माहरूको खराबी वा कमजोरीहरूलाई कल्याणकारी हुनाको नाताले पहिला क्षमा गर्छन् । जस्तै बेहदको बाबाले बच्चाहरूलाई क्षमा गर्नुहुन्छ, के कुरामा ? बच्चाहरूको खराबी वा कमजोरीहरूलाई दिलमा नराखेर क्षमा गर्नुहुन्छ, पूज्य देवताले पनि भक्तहरूमाथि क्षमा गर्छन् । त्यसैले विश्व कल्याणकारी मास्टर रचयिता पनि हुन्, विश्व अधिकारी पनि हुन् अर्थात् सानाका अगाडि ठूलो राजा समान हुन्, बाबा समान हुन्, पूज्य आत्मा हुन् । यी तीनै सम्बन्धको आधारमा खराबी वा कमजोरी दिलमा नराखेर क्षमा गरिदिन्छन् । त्यसपछि यस्ता आत्माहरूको कल्याणका लागि सदा हर आत्माको वास्तविक स्वरूप र गुणलाई सम्मुख राखेर महिमा गर्छन् अर्थात् ती आत्मालाई आफ्नो महानताको स्मृति दिलाउँछन् । कसको बच्चा हो ? कुन कुलका हो ! संगमयुगको विशेषता वा वरदान के हो ? बाबाको कर्तव्य असम्भवलाई पनि सम्भव गर्ने हो, तिमी पनि आदिकालका राजवंशी हो, अहिले ब्रह्मावंशी हो, मास्टर सर्वशक्तिमान् हो, यस प्रकारको महिमा गर्छन्— जसद्वारा ती आत्माले गुणहरूलाई सुनेर स्मृति र समर्थीमा आऊन् र कमजोरी र खराबीलाई मेटाउने हिम्मतमा आऊन् ।

जसरी आजको दुनियाँमा राजपूत वंश भएकालाई आफ्नो वंशको स्मृति दिलाउनासाथ कमजोरमा पनि हिम्मत आउँछ, यसैगरी विश्व कल्याणकारीले कमजोर आत्मालाई पनि महिमाबाट महान् बनाइदिन्छन् अर्थात् आफ्नो रहमदिलको शक्तिले स्वयम् उनीहरूको अवगुण धारण गर्दैनन्, उनीहरूलाई पनि उनको अवगुण विस्मृत गराएर समर्थ बनाइदिन्छन् । यस्तो समर्थ धर्ती बनाएपछि यस्ता आत्मामा अलिकति मेहनत गरेमा वहम र अहम् भाव राखेन भने यस्ता आत्माहरू पनि परिवर्तन हुन्छन् । कहिले पनि ब्राह्मण परिवारमा कमजोर आत्मालाई— “तिमी कमजोर छौ, तिमी कमजोर छौ” नभन । नत्रभने जस्तो शारीरिक रूपमा कमजोर आत्मालाई यदि डाक्टरले तिमी त मर्नेवाला छौ भन्यो भने हृदयघात (हर्टफेल) हुन पुग्छ । यस्तै तिमीहरू पनि मास्टर अथोरिटी हो, श्रेष्ठ आत्माहरू हो, विश्व परिवर्तक हो, तिमीहरूको मुखबाट सदैव हर आत्माप्रति शुभ बोली निस्कनु पर्छ, निराश बनाउने बोली होइन, निराश बन्नु पनि हृदयघात हुनु हो । चाहे जतिसुकै कमजोर होस् उनीहरूलाई ईशारा पनि दिनु छ र शिक्षा पनि दिनु छ भने पहिला समर्थ बनाएर फेरि शिक्षा देऊ । पहिला

उनीहरूको विशेषताको महिमा गर अनि उनीलाई भविष्यको लागि अभ्र श्रेष्ठ आत्मा बन्ने साधन, कमजोरीमाथि अटेन्शन दिलाऊ । पहिला धर्तीमा हिम्मत र उत्साहको हलो चलाऊ अनि बीज रोप्यौ भने सजिलै बीजको फल निस्कन्छ । नत्र भने हिम्मतहीन कमजोर संस्कार वश आत्मा अर्थात् बाँभो जमिनमा बीज लगायौ भने मेहनत र समय धेरै लाग्छ र सफलता पनि कम निस्कन्छ, फेरि विश्व कल्याणको कार्यमा सोच्ने वा गर्ने फुर्सत मिल्दैन, स्व कल्याण वा देश कल्याणमा नै लागि रहन्छौ । विश्व कल्याणकारी स्वरूपमा स्थित हुन सक्दैनौ । त्यसैले विश्व कल्याणकारी बन्नका लागि के गर्नुपर्छ र के गर्नु हुँदैन ? तब नै विश्व कल्याणको सेवाको गति तीव्र हुन सक्छ । अहिले मध्यम गति छ, त्यसैले यस वर्षमा विश्व कल्याणकारी स्थितिको विधिद्वारा विश्व कल्याणको सेवाको गति तीव्र बनाऊ, रहमदिल बन । अहिलेसम्म जे पनि चल्थो ड्रामा अनुसार जो चल्नु थियो त्यो चल्थो । यसबाट पनि पछिको लागि कल्याणको भावना लिएर, चढ्ती कलाको भावनाका साथ अब अगाडि बढ । कमजोरीहरूलाई सदाको लागि दृढ संकल्पद्वारा बिदाई देऊ र बिदाई दिलाऊ । तब विश्व परिवर्तनको कार्य तीव्र गतिले हुन्छ । गति (स्पीड) र स्थिति (स्टेज) लाई बढाऊ अर्थात् हरेक कुरालाई नलेजफुल समर्थ स्थितिद्वारा सदा सहज पास गरेर सदा पास होऊ तब फाइनल स्टेजमा पास विद अनर (सम्मान सहित पास) हुनेछौ । बुझ्यौ ? यस्तो तयारी गर— जुन अर्को सीजनमा बापदादा सबैलाई तीव्र पुरुषार्थीको रूपमा देख्नुहुनेछ । सबै आत्माहरू प्रथम श्रेणीका आत्माहरू होऊन्— यस्ता महान् आत्माहरूसँग मिलन मेला मनाउन आउनेछु । हर ब्राह्मण बच्चा सदा ताज, तिलक र तख्तधारी हौ, यस्तो राज्य सभामा बाबा आउनु हुनेछ । जब यहाँ राज्य अधिकारी सभा बन्नेछ तब त्यहाँ राज्य दरबार लाग्नेछ । निमन्त्रणा दिइन्छ भने विशेष आत्माहरूको लागि विशेष स्टेज तयार गर्नुपर्दछ । बापदादालाई पनि फेरि आउने निमन्त्रणा दिन्छौ भने हरेक प्राकृतिकल सम्पूर्ण स्टेज तयार गर्छौ तब त बापदादा आउनुहुन्छ । त्यसैले हरेक एकभन्दा अर्को श्रेष्ठ वा सुन्दर स्थिति तयार गर । अब हेर्छु कुनचाहिँ जोन नम्बरवन जान्छ, विदेश अगाडि जान्छ वा देश अगाडि जान्छ । अच्छा !

यस्ता सदा विश्व कल्याणकारी, सबैप्रति रहमदिल, सदा शुभ चिन्तनमा रहने र सदा शुभ चिन्तक बन्ने, हर आत्मामा हिम्मत र उल्लास दिलाउने, यस्ता सदा राज्य अधिकारी सबैलाई सदा सम्पन्न बनाउने समर्थ आत्माहरूलाई बापदादाको यादप्यार एवं नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

पार्टीहरूसँग भेटघाट

१) स्व स्थितिको सीटमा स्थित भएमा परिस्थितिहरूमाथि विजयः— सदा मास्टर सर्वशक्तिमान्को स्थितिमा स्थित भएर हर प्रकारको परिस्थितिहरूमाथि विजयी रहन्छौ ? जबसम्म स्वस्थिति शक्तिशाली हुँदैन तबसम्म परिस्थितिमाथि विजय हुन सक्दैन । परिस्थिति प्रकृतिद्वारा आउँछ, त्यसैले परिस्थिति रचना भयो र स्वस्थितिवाला रचयिता हुन् । त्यसोभए सदा रचनामाथि विजय हुन्छ होइन ? यदि रचयिताले रचनासँग हार खान्छ भने उसलाई रचयिता भनिन्छ ? त्यसैले प्रकृतिद्वारा आएका परिस्थितिहरू रचना हुन् । मास्टर रचयिता अर्थात् मास्टर सर्वशक्तिमान् कहिल्यै हार खान सक्दैन, असम्भव छ । यदि आफ्नो सीट छोड्छौ भने हार हुन्छ, सीटमा सेट हुने आत्मासँग शक्ति हुन्छ, सीट छोडेमा शक्तिहीन । त्यसैले मास्टर रचयिताको सीटमा सेट रहनुपर्छ, सीटको आधारमा शक्तिहरू स्वतः आउँछन् । तल नआऊ, तल छ नै देह-अभिमान रूपी मायाको धुलो । तल आएमा धुलो लाग्छ अर्थात् शुद्ध आत्माबाट अशुद्ध हुनेछौ । बच्चा पनि यदि स्थानबाट तल आयो भने मैलो हुन पुग्छ, मैलो नहोस् भनेर बच्चाको लागि पनि अटेन्शन राख्छन् । देह भानमा आउनु अर्थात् मैलो हुनु । तिमी शुद्ध आत्मा हौ, शुद्धमा यदि अलिकति पनि माटो लाग्यो भने स्पष्ट देखिनमा आउँछ, अलिकति पनि देह अभिमानको मैलो तिमी शुद्ध आत्माहरूमा स्पष्ट देखिन्छ । घरी-घरी देह भानमा आउनु अर्थात् माटोमा खेल्नु वा माटो खानु । यस्तो त छैनौ नि ! कहिलेकाहीँ पहिलेको संस्कार त आउँदैन । जब मरजीवा भयौ भने पहिलाको समाप्त भयो । मरजीवा अर्थात् ब्राह्मण जीवन । ब्राह्मण कहिल्यै माटोसँग खेल्दैनन्, यो त शूद्रपनको कुराहरू हुन् । त्यसैले सदा बाबाको यादको गोदीमा (काखमा) बस । याद नै याद होस्, प्यारा बच्चाहरूलाई माता-पिताले गोदीमा राख्छन्, माटोमा जान दिँदैनन् । तिमी प्यारा बच्चा हौ नि, त्यसैले माटोसँग खेल्न सक्दैनौ । रत्नहरूसँग खेलिरहने गर । माटोमा खेल्नेहरू बाबाको बच्चा हुन सक्दैनन् । रोयल बाबाको बच्चाहरू माटोसँग खेल्दैनन् । त्यसैले सबैभन्दा महान् बाबाका बच्चाहरू सदा ज्ञान रत्नहरूसँग खेल्ने श्रेष्ठ आत्माहरू हौ— यस्ता हौ हैन ?

जस्तोसुकै परिस्थिति होस् तर सदा बाबाको स्मृतिमा रट्यौ भने मायाजित, बाबालाई साथी बनायौ भने विजयी रत्न बन्नेछौ । बाबाको साथ याद रहेमा सदा खुशी र सदा निर्विघ्न रहनेछौ । एकबाट डबल बन्यौ, त्यसैले सदा महावीर रहनेछौ, निर्भय रहनेछौ । बाबाको साथ भएकाले मायाजित बन्नेछौ ।

२) उडीसाको गुपसंगः— सेवा जति वृद्धि हुँदै जान्छ उति सेवाको इनाम मिल्छ । जो जति आत्माहरूलाई बाबाको परिचय दिनका लागि निमित्त बन्छन् त्यति नै अहिले पनि खुशी र भविष्यमा पनि राज्य पदको प्राप्ति हुन्छ । वर्तमान र भविष्य दुवै काल श्रेष्ठ बन्छ । यस्तो श्रेष्ठ कार्य जसबाट दुवै काल श्रेष्ठ होस् त्यसैले कति मेहनत गर्नु पर्छ ? लौकिकमा पनि कुनै कार्यमा फाइदा धेरै हुन्छ भने दिन रात लागि रहन्छन् । यो त सबैभन्दा श्रेष्ठ व्यापार हो । २१ जन्मको लागि सौदा गर्दछौ । यस सिजनमा यतिका जम्मा गर्दछौ जुन फेरि आरामले खाइरहनेछौ । कति ठूलो चिट्ठा मिल्छ, एक जन्मको थोरै मेहनतले अनेक जन्म खाइरहनेछौ । त्यो हदको चिट्ठा हो त्यसमा एक राख्दा लाखको चिट्ठा पर्न सक्छ तर यो त बेहदको अविनाशी चिट्ठा हो । घर बसेर यति श्रेष्ठ प्राप्ति छ, सदा मनमा आफ्नो भाग्यको गीत गाएर खुशीमा रहने गर, यदि कहीं पनि लगाव छ, मोह छ भने दुःखको लहर आउँछ । कहिल्यै दुःख हुन्छ ? बाबाले जन्म-जन्मान्तरको लागि रुन बन्द गराइदिनुहुन्छ, दुःख भए त रुन्छौ, दुःख नै छैन भने रुन बन्द । सबै सुखदाताका बच्चा मास्टर बन्यौ त्यसैले दुःख त आउन सक्दैन । दुःखको ढोका बन्द, स्वर्ग अर्थात् सुखको ढोका खुल्यो । स्वर्गको टिकट लिइसकेका छौ नि ? सदा खुशीमा नाचिरहने गर, खुशी भयौ भने तिमीलाई देखेर अरू खुशी हुनेछन् र बाबाको समीप आउनेछन् । तिमी खुशीले बाबाको परिचय दिनेछ । कहिल्यै पनि वियोगमा नआऊ, सदा योगी— संगमयुगमा विशेष प्राप्ति बाबासँग मिलन मनाउनु हो । सदा मिलन मनाउनेवाला, यस्तो खुशीमा रहने गर ।

३) सदा आफूलाई महावीर अर्थात् सदा ज्ञानको शस्त्रधारी अनुभव गर्दछौ ? महावीरलाई सदा ज्ञानको शस्त्र देखाउँछन् । त्यो हो विजयको निशानी । यस्ता सदा ज्ञानको शस्त्रहरूले सजिएका महावीर हौ ? शस्त्रहरूलाई समयमा काममा लगाउँछौ वा समयमा कार्य गर्दैन ? यस्तो पनि हुन्छ चीजहरू त सबै हुन्छन् तर समयमा याद आउँदैन । त्यसैले जस्तो परिस्थिति त्यस्तै ज्ञानको शस्त्रद्वारा महावीर बनेर मायाजित बन्दछौ । कति समयमा विजयी हुन्छौ ? सेकेण्डमा विजयी बन्छौ वा समय लाग्छ ? यदि समय लाग्छ भने महावीर भन्न सकिदैन । यदि विजयी बन्नमा एक घण्टा लाग्यो र त्यही समयभित्र अन्तिम घडी आयो भने कुनचाहिँ पद प्राप्त गर्छौ ! त्यसैले महावीर अर्थात् हर घडी अटेन्शन । सम्मान सहित पास उही हुन्छ जो हर परिस्थितिमा पास हुन्छ, त्यसैले सदा पास हुनेवाला हौ हैन ?

टीचर्ससँग भेटघाटः— टीचर्सलाई विशेष लिफ्टको गिफ्ट छ ? किन ? टीचर्सलाई सिवाय ईश्वरीय सेवाको अरू कुनै पनि बोझ छैन । एकैको याद, एकैको सेवा । जब एउटा काम हुन्छ भने एउटा काममा राम्रोसँग अगाडि बढ्न सक्छौ नि ! प्रवृत्तिकालाई त दुई कार्य निभाउनु पर्छ, टीचर्स सहजै एकरस रहन सक्छन् । कुरा गर्दा पनि बाबाको परिचय दिनु छ, कर्मणा सेवा गर्दा पनि बाबाले जसको लागि निमित्त बनाउनु भयो । त्यसैले टीचर्सलाई स्वाभाविक गिफ्ट मिलेको छ । यस उपहारको लाभ उठाइराख । टीचर्स अर्थात् डबल लाइट । निमित्त बनेर चल्यो अर्थात् डबल लाइट । सदा यसै स्थितिको अनुभव हुनुपर्छ । गराउनेले गराइरहनुभएको छ, म निमित्त हुँ तब सफलता हुन्छ । मैपन आयो अर्थात् मायाको ढोका खुल्यो, निमित्त सम्झियो अर्थात् मायाको ढोका बन्द भयो । निमित्त सम्झनाले मायाजित बन्छौ, डबल लाइट पनि बन्छौ र सफलता पनि मिल्छ । त्यसैले टीचर्सलाई यो लिफ्ट छ । जति लाभ उठाउन चाहन्छौ त्यति उठाउन सक्छौ । त्यसैले टीचर्सले चेक गर्नुपर्छ— हाम्रो नम्बर के होला !

टीचर्सलाई सेवाको भाग्य प्राप्त छ । कति वञ्चित आत्मालाई बाबाको परिचय दिएर तृप्त आत्मा बनाउनेवाला हौ । सेवामा विशेष रहमदिलको गुण याद रहन्छ ? रहमदिल बाबाका बच्चा रहमदिल बनेर सेवा गर्नाले सफलता धेरै मिल्दछ । सबै बाबा समान रहमदिल छौ, अज्ञान आत्माहरूमाथि दया आउँछ ? सदा सम्पन्न मूर्ति बनेर वरदानी र महादानी बन । कमजोर आत्माहरूलाई शक्ति दिएर अगाडि बढाऊ । सम्पन्न मूर्ति बनेर सेवा गर । अच्छा !

वरदानः— मास्टर ज्ञान सागर बनेर गुडियाको खेल समाप्त गर्ने स्मृति सो समर्थ स्वरूप भव

जसरी भक्तिमार्गमा मूर्ति बनाएर पूजा आदि गर्छन्, फेरि त्यसलाई डुबाइदिन्छन्, त्यसैले तिमी त्यसलाई गुडियाको पूजा भन्छौ । यसैगरी तिमी सम्मुख पनि जब कुनै निर्जीव, असार कुराहरू ईर्ष्या, अनुमान, आवेश आदिको आउँछ अनि तिमी त्यो कुरालाई विस्तार गरेर अनुभव गर्दछौ वा गराउँछौ— यही सत्य हो, यो पनि त्यसमा प्राण भर्नु जस्तै हो । फेरि ती कुरालाई ज्ञानसागर बाबाको यादबाट, बितेकोलाई बिती गरेर, स्व उन्नतिको लहरहरूमा डुबाउँछौ पनि तर यसमा पनि समय त व्यर्थ जान्छ नि, त्यसैले पहिला नै मास्टर ज्ञान सागर बनेर स्मृति सो समर्थी भवको वरदानबाट यी गुडियाहरूको खेललाई समाप्त गर ।

स्लोगनः— जो समयमा सहयोगी बन्छन् उनीहरूलाई एक्को पद्मगुणा फल मिल्दछ ।